

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor și de către inculpatul Cimpoieș Eugeniu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Cimpoieș Eugeniu Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx xxx, ap.xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.10.2015 - 18.07.2016 (prima instanță);
2. 27.10.2016 - 14.12.2016 (instanța de apel);
3. 30.08.2017 - 12.12.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 iulie 2016, inculpatul Cimpoieș Eugeniu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, și în baza acestei norme legale, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Cimpoieș Eugeniu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal și în baza acestei norme legale, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Cimpoieș Eugeniu i s-a aplicat o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

În temeiul art.106 Cod penal, de la Cimpoieș Eugeniu s-a confiscat în contul statului suma de 1 200 lei rezultată din infracțiune.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, în ceea ce privește primul episod, Cimpoieș Eugeniu, în perioada 13.08.2015 - 14.08.2015, în timp ce se afla pe str.Studenților, mun.Chișinău, a înstrăinat o substanță de culoare cafenie asemănătoare cu heroina, contra sumei de 1 200 lei, agentului sub acoperire cu date cifrate Xxxxx, iar conform raportului de expertiză nr.8375 din 07.09.2015, s-a stabilit: „Substanța solidă în formă de praf și bulgări de culoare cafenie deschisă, cu nuanță bej, ridicată la 13.08.2015 de la investigatorul sub acoperire Xxxxx reprezintă heroină cu cantitatea de 0,120 gr” și conform raportului de expertiză nr.8804 din 15.09.2015, s-a concluzionat că, „Substanța solidă în formă de praf și bulgări de culoare cafenie deschisă, cu nuanță bej ridicată la 14.08.2015 de la investigatorul sub acoperire Xxxxx, reprezintă heroină cu cantitatea de 0,053 gr”.

Prima instanță a mai reținut că, Cimpoieș Eugeniu, a păstrat ilegal substanțe psihotrope și narcotice fără scop de înstrăinare. La 14.08.2015, în urma efectuării acțiunii de urmărire penală - cercetarea la fața locului în garajul nr.124 din cadrul CCG 12, amplasat pe str-la Studenților, mun.Chișinău, pe care îl arenda Cimpoieș Eugeniu, au fost ridicate o sticlă din plastic cu volumul 1l, în care se conținea lichid de culoare cafenie, seringă cu volumul de 2 ml, în care se afla substanță de culoare cafenie, pachet din polietilenă, în care se conținea praf de culoare cafenie, seringă cu volumul 10 ml, în care se conținea lichid de culoare gălbuie în volum de 2 ml, seringă cu volumul 10 ml, în care se conțineau depuneri de culoare gălbuie, dispozitiv cu tub din sticlă, pachet din polietilenă în care se conținea folie de staniol, șase bucăți din metal de formă cilindrică, 3 seringi volumul 2 ml, fără lichid, 5 seringi volumul 1 ml, fără lichid. Conform raportului de expertiză nr.8804 din 15.09.2015, lichidul de culoare cafenie deschisă din seringă medicală cu capacitatea de 3 ml, ridicată din același loc reprezintă soluție de heroină în cantitate de 0,2 ml (0,02 grame în stare uscată), care face parte din categoria substanțelor narcotice. Substanța solidă de culoare cafenie deschisă în formă de bulgăre și prezentată într-un pachetel de folie de staniol, în cantitate de 0,06 grame reprezintă substanță narcotică - heroină. Cantitatea totală a heroinei constituie 0,08 grame. Lichidul transparent din seringă cu capacitatea de 10 ml, reprezintă soluție de metanfitamină în cantitate de 0,9 ml, care face parte din categoria substanțelor narcotice. Depunerile de culoare cafenie de pe cele cinci obiecte metalice (0,34 grame), precum și substanța solidă de culoare cafenie închisă, lipicioasă într-un pachetel de hârtie

(0,718 grame), de formă cilindrică, reprezintă substanță narcotică - rășină de cannabis, cu cantitatea totală de 1,058 grame.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Popa Alexandru în numele inculpatului Cimpoieș Eugeniu, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, inculpatul Cimpoieș Eugeniu să fie achitat pe învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit.b), f) și art.217 alin.(2) Cod penal.

În motivarea cererii de apel declarate, apelantul a invocat că, sentința primei instanțe este neîntemeiată și ilegală, iar vinovăția lui Cimpoieș Eugeniu în comiterea infracțiunilor incriminate nu se confirmă prin probele cercetate în ședințele de judecată, sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora. La fel, apelantul a menționat că, acțiunile ce constituie măsuri speciale de investigații au fost dispuse și efectuate în cadrul cauzei penale nr.2015028050. Ulterior, ofițerul de urmărire penală Tocan Roman, în temeiul ordonanței din 14.08.2015, emisă în cadrul cauzei penale nr.2015021830, în care Cimpoieș Eugeniu fusese reținut și respectiv avea calitatea de bănuț, a dispus ridicarea din cauza penală nr.2015028050, a mai multor acte, fiind efectuat un transfer de probe dintr-o cauză penală în altă, și anume, actele întocmite ca urmare a măsurilor speciale de investigații efectuate în cadrul cauzei penale nr.2015028050 au fost transferate prin ridicare și anexare, la cauza penală nr.2015021830. Astfel, apelantul a considerat că, aceste acțiuni, în ceea ce ține de ridicarea și anexarea la altă cauză penală a actelor procesuale întocmite ca urmare a măsurilor speciale de investigații dispuse, contravin prevederilor art.132⁵ alin.(9) Cod de procedură penală, iar o încheiere a judecătorului de instrucție în cazul dat lipsește. În opinia apelantului, aceste probe puse de instanța de fond la baza sentinței contestate, care au fost dobândite cu încălcarea prevederilor art.132⁵ alin.(9) Cod de procedură penală, prin prisma art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, sunt inadmisibile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, în partea stabilirii pedepsei acestuia și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în această parte, după cum urmează:

Lui Cimpoieș Eugeniu, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

Lui Cimpoieș Eugeniu, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Cimpoieș Eugeniu i s-a aplicat o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 2 (două) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul prevederilor art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, drept recompensă pentru încălcarea drepturilor lui Cimpoieș Eugeniu în cursul urmăririi penale, acestuia i s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat, că referitor la episodul I - ce ține de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit.f) Cod penal, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, după semnele calificative înstrăinarea ilegală a drogurilor în proporții mari, împrejurări constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La etapa urmăririi penale, fiind audiat în calitate de învinuit, Cimpoieș Eugeniu a refuzat să facă declarații (f.d.179, vol. I).

Fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul Cimpoieș Eugeniu a susținut declarațiile date în prima instanță, conform cărora, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu o recunoaște și că, la 14.08.2015, aproximativ la orele 12:00-13:00 s-a deplasat pînă la garaj pentru a-și lua bicicleta, iar când a intrat în garaj, a intrat poliția și l-a pus cu fața în jos, ținându-l așa 15-20 de minute, după ce a fost condus la IP Rîșcani. După o oră l-au adus înapoi în garaj, comunicându-i că, au găsit ceva în garaj. I-au ridicat polițiștii cheia de la garaj, geanta, pașaportul tehnic, portmoneul și 240 de lei. Ulterior a întrebat colaboratorii de poliție unde sunt martorii asistenți, dar i s-a comunicat că, inculpatul a vîndut ceva cuiva, însă nici pînă în ziua de astăzi, nu cunoaște ce anume. Nu cunoaște cine este persoana pe nume Xxxxx. În perioada 13.08.2015-14.08.2015 nu a transmis agentului sub acoperire suma de 600 lei. La 14.08.2015 nu i-a fost făcută percheziție corporală (f.d.141, vol.II).

Deși inculpatul Cimpoieș Eugeniu nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute la art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, aceasta este demonstrată pe deplin prin următoarele probe administrate de către organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel și anume prin: declarațiile martorului Balamatiuc Oleg; martorului Nereuță Ivan; procesul-

verbal privind examinarea și controlul transmiției banilor din 13.08.2015 (f.d.13, vol. I); procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 14.08.2015 (f.d.24, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 13.08.2015 (f.d.27, vol.I); procesul-verbal privind examinarea și controlul transmiției banilor din 14.08.2015 (f.d.35, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 14.08.2015 (f. d. 41, vol.I); raportul de expertiză nr.8375 din 07.09.2015 (f. d. 75, vol. I); raportul de expertiză nr.8364 din 11.09.2015 (f.d.82, vol. I); ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 23.09.2015 (f.d.91, vol. I); procesul-verbal de percheziție corporală din 14.08.2015 (f.d.97, vol. I).

Coroborând probele nominalizate, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a conchis corect că, în acțiunile inculpatului Cimpoieș Eugeniu se întrunesc semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că în ceea ce privește episodul II - ce ține de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, considerând că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art.217 alin.(2) Cod penal, după semnele calificative păstrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

La etapa urmăririi penale, fiind audiat în calitate de învinuit, Cimpoieș Eugeniu a refuzat să facă declarații (f. d. 179, vol.I).

Fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul Cimpoieș Eugeniu a susținut declarațiile date în prima instanță, conform cărora, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu o recunoaște și că, la 14.08.2015, aproximativ la orele 12:00-13:00 s-a deplasat pînă la garaj pentru a-și lua bicicleta, iar când a intrat în garaj, a intrat poliția și l-a pus cu fața în jos, ținîndu-l așa 15-20 de minute, după ce a fost condus la IP Rîșcani. După o oră l-au adus înapoi în garaj, comunicîndu-i că au găsit ceva în garaj. I-au ridicat cheia de la garaj, geanta, pașaportul tehnic, portmoneul și 240 de lei. Ulterior a întrebat colaboratorii de poliție unde sunt martorii asistenți, dar i s-a comunicat că, inculpatul a vîndut ceva cuiva, însă nici pînă în ziua de astăzi nu cunoaște ce anume. Nu cunoaște cine este persoana pe nume Xxxxx. În perioada 13.08.2015-14.08.2015 nu a transmis agentului sub acoperire suma de 600 lei. La 14.08.2015 nu i-a fost făcută percheziție corporală (f.d.141, vol. II).

Deși inculpatul Cimpoieș Eugeniu nu și-a recunoscut vina nici în comiterea infracțiunii prevăzute la art.217 alin.(2) Cod penal, aceasta este demonstrată pe deplin prin următoarele probe administrate de către organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel și anume prin declarațiile martorului Balamatiuc Oleg; martorului Nereuță Ivan; martorului Manțoc Sergiu; procesul-verbal de cercetare la fata locului din 14.08.2015 (f.d.50, vol.I); raportul de expertiză nr.8804 din 15.09.2015 (f.d.58, vol. I).

Coroborând probele nominalizate, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a conchis corect că, în acțiunile inculpatului Cimpoieș Eugeniu se întrunesc

semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, după semnele calificative păstrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogelor lor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Referitor la încălcarea dreptului lui Cimpoiș Eugeniu la interpret, conform art.251 alin.(2), (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la prezența interpretului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că într-adevăr, dreptul respectiv al acestuia a fost încălcat de către organul de urmărire penală or, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț a fost întocmită în limba română, după care Cimpoiș Eugeniu a fost audiat în calitate de bănuț, interpretul fiind absent. Prin ordonanța din 17.08.2015, Cimpoiș Eugeniu a fost recunoscut în calitate de învinuit în lipsa interpretului și fără a-i fi înmînată informația cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are în această calitate, contrar prevederilor art.281 alin.(2), art.66 alin.(3) Cod de procedură penală. La fel, în absența interpretului au fost întocmite procesul-verbal de reținere, procesul-verbal de percheziție corporală, comunicarea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț, audierea în calitate de bănuț, comunicarea ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit și audierea în calitate de învinuit, comunicarea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț din 23.09.2015, audierea în calitate de bănuț din 23.09.2015 (f.d. 95, 97-98, 100, 102-103, 106-108, 167, vol.I).

Conform art.251 alin.(1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea acelu act.

Totodată, reieșind din prevederile legale nominalizate în coroborare cu circumstanțele de fapt elucidate, instanța de apel a conchis că, în speță, încălcările respective nu duc în sine la nulitatea actelor procesuale care s-au efectuat în lipsa interpretului or, în ședințele de judecată ale primei instanțe și ale instanței de apel, aceste neajunsuri au fost remediate, inculpatului fiindu-i asigurat dreptul la interpret.

Cu referire la actele: comunicarea ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit din 28.09.2016, audierea în calitate de învinuit din 29.09.2015, informarea despre terminarea urmăririi penale, prezentarea materialelor urmăririi penale, instanța de apel a considerat neîntemeiată alegația apelantului precum că, deși în

aceste acte se atestă semnătura translatorului, acesta nu a participat, fiind incluse date false or, apelantul nu a prezentat probe care să demonstreze aceste afirmații.

Totodată, dat fiind că, totuși s-a constatat încălcarea dreptului lui Cimpoieș Eugeniu la interpret, acest fapt a fost luat în considerare de către instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului. Aceiași soluție este valabilă și pentru indicarea greșită în rechizitoriu a datei la care Cimpoieș Eugeniu a luat cunoștință cu acesta.

Contrar alegațiilor apelantului, instanța de apel a considerat că, lui Cimpoieș Eugeniu nu i s-a lezat dreptul la un proces echitabil prin faptul că, investigatorul sub acoperire cu date cifrate, Xxxxx nu a fost audiat în prima instanță or, stabilirea existenței unei provocări sau înscenări poate fi efectuată și în lipsa audierii acestuia, prin analiza circumstanțelor cauzei, iar în speță, lipsesc criteriile care stabilesc existența înscenării sau a provocării.

Cu referire la argumentul apelantului precum că, în speță, a fost efectuat un transfer de probe - acte întocmite ca urmare a măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr.2015028050 în cauza penală nr.2015021830, în lipsa unei încheieri a judecătorului de instrucție, contrar prevederilor art.132⁵ alin.(9) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că, aceste circumstanțe într-adevăr reprezintă o încălcare de procedură, dar nu una care să genereze inadmisibilitatea, prin prisma prevederilor art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, a probelor transferate dintr-un dosar în altul. Instanța de apel a reiterat în acest context că, art.132⁵ alin.(9) Cod de procedură penală nu prevede o sancțiune pentru lipsa încheierii judecătorului de instrucție. Totodată, instanța de apel a relevat că, existența încălcării în sine va fi luată în considerare de către instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului Cimpoieș Eugeniu.

Cu referire la răspunderea penală a inculpatului Cimpoieș Eugeniu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit.f) Cod penal, aceasta se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 7 000 la 9 000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.

Astfel, instanța de apel a menționat că în temeiul art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea dată este una gravă.

În privința inculpatului Cimpoieș Eugeniu, nu au fost reținute circumstanțe atenuante prevăzute la art.76 Cod penal.

Contrar celor indicate în rechizitoriu, instanța de apel nu a depistat circumstanțe agravante prevăzute la art.77 Cod penal, precum și nici temeiuri de liberare a inculpatului de la răspundere penală prevăzute de art.53 Cod penal.

Astfel, avînd în vedere circumstanțele cauzei, ținînd cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal este una

gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit.f) Cod penal, de faptul că, inculpatul nu și-a recunoscut vina, de atitudinea lui față de cele săvârșite, având în vedere că inculpatul a fost anterior condamnat, instanța de apel a considerat că, pedeapsa cu închisoarea, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice, aplicată inculpatului de către prima instanță este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură de a-l face pe inculpat să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lor față de membrii societății.

Totodată, cu referire la numirea pedepsei inculpatului Cimpoieș Eugeniu, reieșind din faptul că, s-a constatat existența mai multor încălcări procesuale comise de către organul de urmărire penală, încălcări care au fost stabilite supra, instanța de apel a considerat că, acestea urmează a fi luate în considerare la stabilirea pedepsei inculpatului.

Cu referire la răspunderea penală a inculpatului Cimpoieș Eugeniu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, aceasta se pedepsește cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5 000 la 7 000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.

Astfel, în temeiul art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiunea dată este una ușoară.

În privința inculpatului Cimpoieș Eugeniu nu s-au reținut circumstanțe atenuante prevăzute la art.76 Cod penal.

Contrar celor indicate în rechizitoriu, instanța de apel nu a depistat circumstanțe agravante prevăzute la art.77 Cod penal, precum și nici temeuri de liberare a inculpatului de la răspundere penală prevăzute de art.53 Cod penal.

Astfel, avînd în vedere circumstanțele cauzei, ținînd cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin.(2) Cod penal este una ușoară, de limitele pedepsei prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, de faptul că, inculpatul nu și-a recunoscut vina, de atitudinea lui față de cele săvârșite, având în vedere că inculpatul a fost anterior condamnat, instanța de apel a considerat că, pedeapsa cu închisoarea, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice, aplicată inculpatului de către prima instanță este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură de a-l face pe inculpat să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lor față de membrii societății.

Cu referire la numirea pedepsei inculpatului Cimpoieș Eugeniu, reieșind din faptul că, s-a constatat existența mai multor încălcări procesuale comise de către organul de urmărire penală, încălcări care au fost stabilite supra, acestea au fost luate în considerare la stabilirea pedepsei inculpatului Cimpoieș Eugeniu.

Astfel, conform art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Prin urmare, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis să caseze sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului Cimpoieș Eugeniu, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță în această parte, iar în baza art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, drept recompensă pentru încălcarea drepturilor lui Cimpoieș Eugeniu în cursul urmăririi penale, acestuia i s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

În ceea ce privește soarta corpurilor delictive, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis corect ca soarta acestora să fie hotărâtă în conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală. Cu referire la cheltuielile judiciare, prima instanță a dispus just confiscarea de la Cimpoieș Eugeniu în contul statului a sumei de 1 200 lei rezultată din infracțiune.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către :

5.1. - procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei atacate în partea stabilirii pedepsei, cu excluderea aplicării prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală și menținerea sentinței fără modificări, deoarece apelul avocatului în numele inculpatului a fost greșit admis.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- recurentul consideră că la adoptarea sentinței instanța de fond a individualizat corect în mod echitabil pedeapsa conform criteriilor prevăzute de art.75 Cod penal, iar stabilirea pedepsei de către instanța de apel cu aplicarea prevederilor art.385 alin.(4) CPP nu este una echitabilă în raport cu fapta comisă, comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii, precum și pretinsele încălcări procesuale admise;

- prin decizia supusă contestării instanța de apel, la pct.45 al deciziei invocă că reieșind din prevederile legale nominalizate în coroborare cu circumstanțele de fapt elucidate, Colegiul penal conchide că, în speță, încălcările respective **nu duc în sine la nulitatea actelor procesuale** care s-au efectuat în lipsa interpretului or, în ședințele de judecată ale primei instanțe și ale instanței de apel, aceste neajunsuri au fost remediate, inculpatului fiindu-i asigurat dreptul la interpret;

- urmează a se remarca că, instituția aplicării prevederilor art.385 alin.(4) Cod de procedură penală nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă;

- ținând cont de cele expuse precum și de faptul că instanța de apel se contrazice la aplicarea pedepsei, fapt care denotă că nu și-a motivat pe deplin concluzia de aplicare a prevederilor art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală, aceasta greșit și exagerat a micșorat pedeapsa stabilită de către instanța de fond;

- în cazul dat decizia instanței de apel urmează a fi casată cu menținerea sentinței instanței de fond, deoarece pedeapsa stabilită de către instanța de apel nu va atinge scopul pedepsei penale: restabilirea echității sociale, corectarea și corijarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, respectiv decizia instanței de apel adoptată pe caz este neîntemeiată, deoarece careva temei pentru stabilirea unei pedepse mai blânde pe cauza dată lipsesc.

5.2. – inculpatul Cimpoieș Eugeniu, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, a solicitat casarea integrală a deciziei atacate, cu adoptarea unei noi soluții prin care inculpatul să fie achitat în raport cu învinuirile aduse pentru lipsa elementelor infracțiunilor incriminate în acțiunile acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- art.427 alin.(1) pct.6) și pct.8) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- se constată că la baza soluției dispuse de instanța de apel, au fost puse în exclusivitate probele din primă instanță, soluția fiind motivată fără a face o analiză a tuturor probelor în ansamblu care dovedesc sau nu vinovăția inculpatului, fiind efectuată doar o apreciere vagă a acestora. Mai mult decît atît, prin prisma art.94 alin.(1) pct. 3), 8), 11) Cod de procedură penală, aceste date, sunt inadmisibile ca probe. În același timp, motivarea respingerii argumentelor apărării nu corespund Legii procesual penale;

- recurentul menționează că instanța de apel nu a respectat prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- astfel, urmărirea penală pe cauza penală nr.2015021830, a fost pornită în baza indicilor constitutivi ai infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit.f) Cod penal, la data de 14 august 2015, pe faptul circulației ilegale a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor în scop de înstrăinare, săvârșite în proporții mari;

- temei pentru pornirea urmăririi penale, a servit denunțul colaboratorului de poliție Luchian Sergiu, înregistrat sub nr. 1856, datat cu 14.08.2015, în care se indică că la data de 14.08.2015, fiind implicat în grupul de lucru pe cauza penală nr. 2015028050, urmare a autorizării și petrecerii măsurii speciale de investigații cu Cimpoieș Eugeniu, acesta a vândut investigatorului sub acoperire contra sumei de 600 lei, un pachetel din folie de staniol, ce conține substanță narcotică – heroină;

- din acest act rezultă cu certitudine că încă la data de 14.08.2015, colaboratorul de poliție Luchian Sergiu cunoștea, fără a exista un raport de expertiză chimică care ar stabili natura substanței, că praful din pachetelul ridicat constituie heroină;

- este de menționat, că acțiunile ce constituie măsuri speciale de investigații au fost dispuse și efectuate în cadrul cauzei penale nr. 2015028050. Ulterior, ofițerul de urmărire penală Tocan Roman, în temeiul ordonanței de 14.08.2015, emisă în cadrul cauzei penale nr.2015021830, în care Cimpoieș Eugeniu fusese reținut, și respectiv avea calitatea de bănuț, a dispus ridicarea din cauza penală nr.2015028050, a următoarelor acte: raportul ofițerului de investigații Luchian Sergiu; proces - verbal privind controlul transmiterii banilor din 13.08.2015; ordonanța privind autorizarea măsurilor speciale de investigații - investigația sub acoperire; ordonanța privind autorizarea măsurilor speciale de investigații - urmărirea vizuală; ordonanța privind autorizarea măsurilor speciale de investigații - achiziția de control; proces - verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații; ordonanță de ridicare din 13.08.2015; proces - verbal de ridicare din 13.08.2015; proces - verbal de audiere a martorului; ordonanța privind dispunerea efectuării expertizei chimice; scrisoare de însoțire; înștiințare; comunicare; proces - verbal privind controlul transmiterii banilor din 14.08.2015; ordonanță de ridicare din 14.08.2015; proces - verbal de ridicare din 14.08.2015; proces - verbal de audiere a martorului; ordonanță privind dispunerea efectuării expertizei chimice; scrisoare de însoțire; înștiințare; comunicare;

- recurentul menționează că este cert faptul că în cazul dat a fost efectuat un transfer de probe, dintr-o cauza penală în altă, și anume, actele întocmite urmare a măsurilor speciale de investigații efectuate în cadrul cauzei penale nr. 2015028050 au fost transferate prin ridicare și anexare, la cauza penală nr. 2015021830;

- recurentul consideră că aceste acțiuni, ce țin de ridicarea și anexarea la altă cauză penală a actelor procesuale întocmite ca urmare a măsurilor speciale de investigații dispuse, contravin prevederilor art.132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecătorul de instrucție poate dispune, prin încheiere motivată, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta doar dacă infracțiunea săvârșită este de

aceiași gen sau în privința infracțiunilor de terorism, crimă organizată sau infracțiunilor ce atentează la securitatea statului, dar nu mai târziu de 3 luni din momentul obținerii informației;

- o încheiere a judecătorului de instrucție în cazul dat lipsește;

- motivarea instanței de apel, precum că deși aceasta reprezintă o încălcare de procedură și nu este prevăzută nici o sancțiune pentru lipsa încheierii judecătorului de instrucție, contravine prevederilor art.95 alin.(l) Cod de procedură penală, potrivit cărora sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod;

- este de menționat că instanța de apel nu a dat nici o apreciere declarațiilor martorilor Manțoc Sergiu, Balamatiuc Oleg, Nereuță Ivan, prin redarea în sentință, indicând doar că inclusiv prin acestea se dovedește vinovăția inculpatului Cimpoieș Eugeniu în comiterea infracțiunii;

- la fel au fost lăsate fără apreciere și declarațiile inculpatului Cimpoieș Eugeniu, care a declarat că nu consumă și nu comercializează substanțe narcotice, și că la data de 14.08.2015 a fost reținut în incinta garajului nr.124 din cadrul CCG - 12, amplasat în mun. Chișinău, str-la Studenților 16/3, după care a fost percheziționat și ridicate bunurile pe care le avea asupra sa, după care a fost escortat la sediul Inspectoratului de Poliție al sectorului Rîșcani, mun. Chișinău, apoi revenind la garajul nr.124 unde a fost efectuată cercetarea la fața locului. Consideră că este victima unei înscenări și provocări. Astfel, se constată că declarațiile inculpatului coroborează cu materialele cauzei penale, referitor la consecutivitatea și modul derulării acțiunilor procesuale;

- astfel, cet. Cimpoieș Eugeniu a fost reținut la data de 14 august 2015, ora de facto 15:40, fapt confirmat prin procesul - verbal de reținere din aceeași dată;

- tot la data de 14 august 2015, între orele 18³²-18³⁵, cet. Cimpoieș Eugeniu a fost supus percheziției corporale, fiind ridicate mai multe bunuri, printre care 3 bancnote cu nominalul de 50 lei și 5 bancnote cu nominalul de 20 lei;

- potrivit procesului - verbal de cercetare la fața locului din 14.08.2015, cercetarea la fața locului în garajul nr.124 din cadrul CCG - 12 a fost efectuată între orele 17¹⁰-17⁵⁰;

- conform procesului - verbal privind examinarea și controlul transiterii banilor din 13.08.2015, rezultă că lui Begu Ion i-a fost transmisă suma de 600 lei, pentru efectuarea achiziției de control;

- potrivit procesului - verbal privind examinarea și controlul transiterii banilor din 14.08.2015, în care lipsește semnătura lui Xxxxx la rubrica transiterii banilor, se pretinde că acestuia i-a fost transmisă suma de 600 lei, pentru efectuarea achiziției de control;

- în condițiile în care Cimpoieș Eugeniu a fost reținut imediat după efectuarea unei pretinse achiziții de control, la data de 14.08.2015, orele 15⁴⁰, în incinta garajului nr.124 din cadrul CCG - 12, după care s-a aflat în custodia colaboratorilor

de poliție, fiindu-i ridicate bunurile pe care le avea asupra sa, nu este clar în ce mod la acesta a fost depistată doar o singură bancnotă, din cele nouă, utilizate la efectuarea achiziției de control din 14.08.2015, și anume la Cimpoieș Eugeniu ar fi fost depistată o bancnotă cu nominalul de 50 lei, seria E 0097, nr. 965254;

- faptul că percheziția lui Cimpoieș Eugeniu a avut loc concomitent cu reținerea acestuia, se confirmă prin declarațiile martorilor Balamatiuc Oleg și Nereuță Ivan, care coroborează și cu declarațiile inculpatului;

- în cadrul procesului, lui Cimpoieș Eugeniu i-a fost încălcat și dreptul la interpret, mai multe acte procesuale fiind întocmite în absența interpretului, față de care instanța de fond nu s-a expus nici într-un mod;

- de asemenea, prin neaudierea investigatorului sub acoperire cu date cifrate Begu Ion, inclusiv prin admiterea demersului acuzatorului de stat privitor la renunțarea de la acest martor, fără a fi prezentate careva acte privind imposibilitatea prezentării acestuia în instanța de judecată, în condițiile în care partea apărării a insistat asupra audierii acestuia, lui Cimpoieș Eugeniu nu i s-a asigurat respectarea garanțiilor ce țin de un proces echitabil, fiind în imposibilitate de a stabili lipsa sau prezența unei provocări sau înscenări;

- este de menționat, că partea apărării nu a avut acces la datele obținute urmare a măsurilor speciale de investigații dispuse pînă la finalizarea urmăririi penale. În cadrul acțiunii procesuale de prezentare a materialelor urmăririi penale, datată cu 28.09.2015, apărătorul precedent a solicitat termen pentru a prezenta o eventuală cerere. La data de 02.10.2015, Cimpoieș Eugeniu și-a ales un alt apărător, care în aceeași zi a solicitat, prin cerere scrisă, cu anexarea împuternicirilor, termen pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale și a prezenta cererile și demersurile pînă la data de 08.10.2015;

- totodată, la data de 02.10.2015, cauza penală a fost expediată cu rechizitoriu în instanța de judecată;

- în cadrul ședinței de judecată preliminară, o cerere privind inadmisibilitatea probelor a fost înaintată, fiind respinsă prin încheiere protocolară de instanța de judecată;

- recurentul consideră că instanța de apel a ignorat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, examinînd pur formal apelul declarat și fără a concretiza care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul cuvenit, or motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, acordînd părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. Motivarea hotărîrilor de către instanțele naționale constituie o obligație impusă acestora și prin prevederile art.6 din CEDO.

6. Judecând argumentele recursurilor în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

6.1. Cu privire la recursul declarat de procurorul Cojocaru Tudor.

Drept temei pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, adică cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temei care nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În esență, recurentul critică decizia contestată în sensul că instanța de apel nu a individualizat, conform prevederilor 75 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului Cimpoeș Eugeniu, incorect aplicând prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

În continuare, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Totodată, conform prevederilor art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări,

instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Așadar, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel corect a casat sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului Cimpoieș Eugeniu și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, constatând încălcări ale drepturilor inculpatului, totodată, conducându-se și de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute în art. 75 alin. (1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil al faptei penale, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite și urmările survenite în aspectul nerecunoașterii vinei. Nu în ultimul rând, instanța de apel a notificat și datele referitor la personalitatea inculpatului, ce nu este la prima abatere de lege, anterior fiind condamnat, la fel, instanța de apel a constatat existența mai multor încălcări procesuale comise de către organul de urmărire penală, încălcări care au fost luate în considerare la stabilirea pedepsei inculpatului Cimpoieș Eugeniu.

În lipsa circumstanțelor prevăzute de art. 76, 77 Cod penal, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute în art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunilor comise, care potrivit prevederilor art. 16 alin.(2) și (4) Cod penal este una ușoară și respectiv gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art.217¹ alin. (3) lit. f) și art. 217 alin.(2) Cod penal, de faptul că, inculpatul nu și-a recunoscut vina, de atitudinea lui față de cele săvârșite, având în vedere că inculpatul a fost anterior condamnat, astfel, că pedeapsa numită inculpatului Cimpoieș Eugeniu de către instanța de apel, rămâne a fi una legală, utilă și eficientă pentru executare, în vederea corectării lui.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel în decizia sa (f. d. 233-236, vol. II) corect a indicat prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală și ținând cont de personalitatea inculpatului, a aplicat pedeapsă echitabilă, argumente ce sunt acceptate și însușite de către instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că eroarea de drept invocată de recurent prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a

găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

6.2. *Cu privire la recursul declarat de inculpatul Cimpoieș Eugeniu.*

Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal lărgit constată că temeiurile menționate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul avocatului Popa Alexandru în numele inculpatului Cimpoieș Eugeniu, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În opinia Colegiului penal lărgit, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Cimpoieș Eugeniu privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f), art. 217 alin. (2) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul deciziei instanței de apel, (f.d.227-229, 230-231, vol. II), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apelul avocatului Popa Alexandru, care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, inculpatul Cimpoieș Eugeniu să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit.b), f) și art.217 alin.(2) Cod penal.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și întemeiat a casat sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului Cimpoieș Eugeniu.

Cu referire la motivul invocat de recurent precum că „*în cazul dat a fost efectuat un transfer de probe, dintr-o cauza penală în altă, și anume, actele întocmite urmare a măsurilor speciale de investigații efectuate în cadrul cauzei penale nr. 2015028050 au fost transferate prin ridicare și anexare, la cauza penală nr. 2015021830*”, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sunt neîntemeiate și menționează că instanța de apel în decizia adoptată s-a expus asupra acestui motiv relevant invocat în apel și și-a motivat corect soluția adoptată. În acest sens, Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel întemeiat și just a reținut ca încălcare, conform prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, ce a fost luată în considerare de către instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului, fapt ce permite Colegiului penal lărgit de a concluziona temeinicia soluției judiciare privind vinovăția inculpatului Cimpoieș Eugeniu în comiterea infracțiunilor imputate, adică înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții mari, și păstrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, acțiunile lui corect fiind încadrate de către prima instanță în art. 217¹ alin. (3) lit. f) și art. 217 alin. (2) Cod penal. Or, baza probantă administrată în prezenta cauză, denotă caracterul infracțional al faptelor comise de către inculpat, iar nerecunoașterea de către el a vinovăției nu este altceva decât o poziție de apărare manifestată prin încercarea evitării răspunderii penale pentru infracțiunile comise.

Cu privire la argumentul invocat de recurent, precum că „*acțiunile ce țin de ridicarea și anexarea la altă cauză penală a actelor procesuale întocmite ca urmare a măsurilor speciale de investigații dispuse, contravin prevederilor art.132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală*” Colegiul penal lărgit îl consideră neîntemeiat și menționează că instanța de apel corect a considerat că aceste circumstanțe într-adevăr reprezintă o încălcare de procedură, dar nu una care să genereze inadmisibilitatea, prin prisma prevederilor art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, a probelor transferate dintr-un dosar în altul. Colegiul penal lărgit conchide în acest context că, art.132⁵ alin.(9) Cod de procedură penală nu prevede o sancțiune pentru lipsa încheierii judecătorului de instrucție.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul penal lărgit conchide, că în speța dată nu se constată erorile de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În recursul ordinar depus autorul mai invocă ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Autorul recursului consideră că „*nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunii*”.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile martorilor Balamatiuc Oleg și Nereuță Ivan, Manțoc Sergiu și probele materiale scrise administrate, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatului, expusă în pct. 4.1. a prezentei decizii, considerînd că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel (f. d. 227-229; 230-231, vol. II), care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii.

Prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de apel.

Instanța de recurs ordinar, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziei instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Cimpoieș Eugeniu în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) și art. 217 alin. (2) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale înstrăinării ilegale a substanțelor narcotice în proporții mari, și păstrării substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, săvîrșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic temeiul prevăzut de pct. 8 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală invocat de recurent. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit însușește motivele instanței de apel (f.d 234-235, vol. II), cu privire la neacceptarea motivelor privind încălcarea art. 6 CEDO, nefiind constatate încălcări în speța dată a dreptului la interpret, nefiind stabilite și provocarea sau înscenarea infracțiunilor de către colaboratorii de poliție.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor

examine de prima instanță și celor cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungând corect la concluzia că sentința atacată urmează a fi menținută în vigoare, ca fiind legală, întemeiată și motivată, în partea stabilirii vinovăției și calificării acțiunilor comise de către inculpat.

6.3. În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursurile ordinare declarate de către procurorul Cojocaru Tudor și de către inculpatul Cimpoieș Eugeniu, urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor și de către inculpatul Cimpoieș Eugeniu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Cimpoieș Eugeniu Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 ianuarie 2018.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie